Hert fan Fryslân.

1. **Dêr yn it tsjuster, dêr yn'e nacht,**
Hearsto it lûd fan, in hert dat slacht.
Dêr by de marren, dêr yn'e stêd,
Fan immen dy dreamt fan, syn grutste ferlet.

2. **Myn jeugd en de minsken,**
Sy binn' der net mear.
Wat bliuwt is de leafde, it lok en it sear.
Unwennich nei eartiids,
Nei moarn en nei hjoed.
De tiid fan myn libben, dy tiid wie sa goed.

Refrein:
It hert fan Fryslân, it hert fan myn thúslân;
Sa fier en ferlitten, mar altyd tichtby.
Wêr't ik ek doarmje, oer fiere kimen,
Dat hert fan Fryslân, sil altyd slaan djip yn my.
2 maten

3. **Grut is de langstme, nei wat ik ferliet.**
Wêr't ik ek doarmje, hoe stil ek't fertriet.
~~**Warden**~~ **fan blydskip, mar dan wurdt it stil,**
Omdat myn hert dôch, dêr thús wêze sil.

***Refrein*: 2x (2e kear; laatste regel 2x)**

It hert fan Fryslân, it hert fan myn thúslân;
Sa fier en ferlitten, mar altyd tichtby.
Wêr't ik ek doarmje, oer fiere kimen,
Dat hert fan Fryslân, sil altyd slaan djip yn my. 2 X

Dat hert fan Fryslân, sil altyd slaan djip [redacted] my
vertragen